

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiæ Parisiorum, 1678

Heliotropium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

Carminibus nostris, memori dignissime fama
 Annule: quem digitis Cæsar regalibus aptum
 Scilicet, ingenioque parem gestare solebat
 Carolus. Ille brevi pala, mirabile visu,
 Currentesque rotas, implexosque orbibus orbes,
 Ponderaque, & justo suspensam examine libram,
 Indice cumque suo vocalia ceperat æra.
 I nunc, i tenuous nunc admirare quadrigas
 Græcia, quamque suis navem musca obtegit alis:
 Archytæ jacta ludos, fictamque volucrum
 Cœrula mendaci tranantem nubila penna;
 Quæque Syracosii solers industria fabri,
 Naturæque manus victrix miracula finxit.
 Plus quiddam est cœlum potuisse includere gemma.

Carolus V. Imperator.

Nunc ego te ô præses, degendæque arbitra vitæ
 Machina; sub rigido si te spirare metallo
 Non frustra perhibent, sed habet vis dædala mentem;
 Unum oro, & dulci vates pro carmine posco;
 Parce meo feralem horam properare Menalcæ.
 Sed potius relegens tua per vestigia cursum,
 Fata redordiri, primæque reducere florem,
 Quantum fata Deusque sinent, molire juventæ.
 Ceu quondam magna populi spectante caterva,
 Per denos sublapsa gradus retro umbra cucurrit;
 Ezechiaque suos ævum revocavit in ortus.

Sine machinam viventem appellant.

HELIOTROPIUM.

ILUSTRES animæ, quas pulchræ gloria fortis
 Induit in florem, & pictis decus addidit hortis
 Sidera camporum, terræque parentis amores,
 Cedite: formosumque omnes agnoscite pronis

Verticibus regem, parvoque assurgite soli.
 Omnia solis habet, nomenque, orbemque, coloremq;
 Ardentesque auro radios, ignemque serenum
 Crinis, & innocua fulgentem luce coronam.
 Indidit & motum solers natura; suumque
 Esse dedit terris, visu mirabile, solem,
 Constanti qui lege dies metitur & umbras,
 Attonitoque novum deducit tempus Olympo.
 Quin & sensus inest flori, occultisque movetur
 Illecebris: pulchrosque fovet sub cortice duro,
 Quos radiis sol ipse suis exsuscitat, ignes.
 Ergo ubi purpureo reduces Oriente quadrigas,
 Auratumque videt dilecti sideris orbem;
 Ilicet haud dubiis prodit sua gaudia signis:
 Quemque modo exanguis moriturum stirpe putares,
 Nunc caput attollit nitidum, calicisque reclusas
 Pandit opes, fulvumque comæ diadema superbæ
 Explicat, & cupide tendit formosus haberi.
 Mox animas efflat molles, pretiosaque amanti
 Nubila: particulasque leves de corpore libat,
 Ire omnis cupiens, ni votis gleba repugnet
 Innectatque moras. Sed, quod licet, aspicit illum:
 Palliduloque suos vultu testatur amores:
 Est pro voce color. Nec amati gratia solis
 Nulla refertur. Et is parili quoque carpitur æstu,
 Et flammis calet ipse suis: gaudetque tueri
 Quos pinxit radios, seque admiratur in illis.
 Ast ubi nulla datur spectandi gloria floris,
 Et cœco obtutus dirimit nox invida velo:
 Ille moræ impatiens, (quid non amor improbus audet?)
 Permeat obstantes nebulas, radiumque fidelem
 Mittit ad absentem, notis impressa figuris

Qui sua verba ferat, multam exoptetque salutem,
 Admoneatque sui, responsaque certa reportet.
 Ipse autem quanquam præmissis interprete gaudet,
 Ni caro tamen aspectu, totaque potiri
 Luce datur, lenta paulatim tabe fatiscit.
 Demittit caput, & post aurea lumina solis
 Dedignantem oculum quicquam spectare, tenebris
 Devovet æternis: nimioque oppressus amore,
 Efficit ipse suo sibi dives caule sepulchrum.

U R A N I E

SEU THEOLOGIÆ DESIDERIUM.

E C L O G A I.

L Y C I D A S. Æ G O N.

FORMOSI Lycidas custos gregis, & bonus Ægon,
 Ægon ipse suis malas villosior agnis
 Noto constiterant in gramine, qua fugit aspris
 Cautibus elapsus liquido pede dives aquæ fons.
 Dumque omnis luxu grex solvitur, & loca late
 Concava lascivis resonant balatibus, ipsi
 Stant tristes, lacrymisque humectant ora magistri
 Grandibus. Alterno nec enim contendere verlu
 Ut quondam juvat, & tenues inflare cicutas,
 Ah! nimius miseros angit dolor: impius ex quo
 Nuntius attonitas fando pervenit ad aures.
 Et siluere tamen, dum vinci dura ferendo
 Nequicquam posse sperant mala. Verum ubi nullam
 Accipiunt legem, & tectus magis æstuat ignis;
 Tum gemitu laxant iter, indulgentque querelis.

O